

человѣка, да быде изфрѣленъ отъ чинатъ си (а).

Правило кѣ. Священникъ или дїаконъ кога то быде изфрѣленъ отъ чинатъ си, ако начне пакъ самоволно послѣ по изфрѣлюванїе то да слѣжи литургія, таковъ со всѣмъ да быде отсѣченъ отъ церковь. Сирѣчь: да е отдѣленъ отъ церковь, да го не пѣшатъ да иде въ нея.

За това говори и дѣ правило на Антіохї-скїатъ Соборъ.

Правило кѣ. Священникъ, или дїаконъ, или клирикъ, ако да приеме чинъ презъ пары или презъ рѣшфеты, изфрѣлесе и онъ самъ и той, кой то го хиротонисалъ. Сирѣчь: кой то мѣ далъ той чинъ.

На това подобно е и вѣ правило на Вселенскїмъ Соборъ что е былъ въ Халкидонъ, и кѣ. правило на 5 ѣ Вселенскїй Соборъ.

Правило л. Нѣкой си епископъ или священникъ, или дїаконъ ако да прїеме чинъ не спередъ достоинство то (мѣ), но съ помощь и ходатїйство (в) на мїрски те силы люди, таковъ изфрѣлесе и отдѣлвасе.

Правило ла. Той, кой то отвѣгне отъ сво-

(а) глѣдай въ Святител. поуч. къ новопоставлен: священника на третїй листъ. (в) ридтаджилѣкъ.